

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 5. Centurio Christum verum Deum confitetur, dum ad eum accedit per sacerdotes, quales ipsi sunt mundo vniuerso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

populi iustum Naboth, at perierum, & blasphemum: sic condemnatus, à populo lapidibus obrutus suffocatur: sic bona illius addicit Rex Achab. Citat Dominus Eliam, iniungit illi, Vade & dic Regi Achab: *Occidisti insuper & possidisti*: Lues. Quid Domine: Non occidit ille: iudices eum morti addixerunt, populus eum lapidauit. Verum est, sed ipso negotium totum composuit, vxore sua intermedia, quocirca ipse ob suam auaritiã innocentem oppressit, & ut huius cadis auctor principalis, pñietur. Exponit Ioab fidelem Dauidi militem Vriam, in fronte exercitus, vbi ei certa mors imminabat: hostes eum primo concursu transfigunt. Mittitur à Deo Nathan, qui dicat Dauidi, *Vriam Heatham occidisti*. O te traditorem! Fidem Vriam interfecisti. Domine, non ille eum occidit, & at enim tum temporis in Hierusalem, longe distans ab exercitu. Sit ita: eum tamen ipse occidit, ipse mortis Vriæ reus: telam enim hæc, & mors perfida. Ervos, o Iudices, estis qui fructus colligitis, qui peccatis mulierum vestitarum consentis & vos qui puellas pervertitis, quas per tertiam personam ad peccandum pellicitis. & vt à talibus perditio eorum à vobis exquiretur. Sic similitet reputa, te dare xenodochijs eleemosynam, quando eam per seruum tuum transmittis. Te redimere captiuum, cuius per eleemosynas tuas litro cooperatis, & vt talem te Deus intuetur, vt tali tibi remunerabitur, quodque & tuis qui ad Deum accedis, quando per Sacerdotes accedis, remissionem tuorum peccatorum effragitas, & necessitati bus tuis postulans subsidium.

S. 5. Centurio Christum verum Deum confitetur, dum ad eum accedit per sacerdotes, quales ipsi sunt mundo vniuerso.

Hoc ipso (testatur D. Chrysoſt.) voluerunt Evangelistæ insinuare, quam illuminatus fuerit celestis ille adamus, in Christi cognitione, & quam præclare illum verum Deum agnouerit. Nouerat Christum ingressum Capharnaum querit ad eum accedere, vt beneficium aliquod ab eo impetret, verum tamen per se ipsum accedere non præsumit, sed ut interuentos & mediatores statuit Sacerdotes quos D. Chrysoſt. autumat illos fuisse, quos D. Lucas nominat Seniores, quando dicit: *Misit ad eum Seniores*; per hoc (teste D. Chrysoſt.) indigitans, quam ex animo & sincere crederet Christum,

Deum esse, cum ageret eum eo & eum reueretur, ut Deum, cui proprium est, habere Sacerdotes, qui ex suo munere sint sequeſtri inter imperium & Deum, sintque illi qui princi paliter orationes hominum Deo offerant: Per Sacerdotes missens mysterium demoni, vniuersi, quid omni populi petito per Sacerdotes debet transmissi Doctrinam tenemus Catholicam vnumquemque oratione sua posse ad Deum accedere, & ei libellos offerre supplices, si uis necessitatibus congruos: cunctis enim ait Dauid *Accedit ad eum & illum in amorem facies vestra non confundentur*. Cui inuixit D. Paul. nos omnes adhortatur, vt accedamus ad thronum gratiæ? Addeamus cum fiducia ad thronum gratiæ, vt miseretur. Sed non minus Catholicam doctrinam tradunt D. Aug. & D. Thom. & à Lib. quod semper & in omni lege necessarii fuerint Sacerdotes, quibus ex officio incumbet esse medios inter homines & Deum, quorum ministerio orationes eorum Deo offerrentur, & quod pro cunctis sacrificia dedarent. Ex Deo pendet hic mundus, non solum in fieri, quinimo & in conseruari. Ipse enim est, qui eum regit, gubernat, & de cuius munere venit quicquid boni possidemus. Cum ipse det omnibus vitam, inspirationem & omnia; & in ipso uiuimus, mouemur & sumus. Nec datur vita, nec respiratio, nec quidquam quod de manu Dei non proueniat. Hinc sequitur, mundum conseruari minime posse, non agendo eum illo, multo minus quam Respublica, nisi cum Domino seu Superiore, qui eam regit, & gubernat vltro citroque negotietur.

Mox sese offert difficultas: qui facie ad faciem agere cum Deo præsumat? Quis tam temerarius vt ingredi portas eius audeat? Hæc apud nos quispiam de vulgo adire Regis præsentiam non præsumet, ambo licet vermes sint, huic vt prouideatur, sunt illi familiares quidam ac Secretarij, quorum medio libelli supplices offeruntur. Hos erant Deus, & eorum vult hoc esse munus, ministri sui sunt, vt eum eo agant homines, & sunt Sacerdotes, quibus hoc sit officium sequeſtrios esse inter populum & Deum; quorum persona, & manibus offeruntur homines, & omnes creaturæ, denique mundus vniuersus supremæ Maiestati, eo medio diuinam eius clementiam exorantes. Hoc ipsum intendit Deus proponere in celebri illo oratione, quo, singulari sapientiæ suæ præcepto disposuit, vt vestiretur Sacerdos diuino compariatus ad spectui. Mandat, primum tunica linea vestiatur, & su-

3. Reg. 6, 21. 29.

2. Reg. 12. 9.

Hom. 27. in Matth. 23. in imperf.

Sacerdotes sunt sequeſtri inter Deum & homines. Exod. 28.

& super eam alia ex purpura, hyacintho, & cecobis tincto cum malo granatis, & tintinabulis ad pedes eiusdem tunice; denique super humerale cum duodecim lapidibus pretiosissimis ut cingulo, quo totum circumcingatur eius corpus. Mitram in capite habeat vitæ hyacinthina circum ligatam ex qua dependeat lamina quædam auræ immixtos fronti pontificis cui insculptum legebatur nomen Dei. Et his omnibus rite adornatus Sanctuarium ingrederetur, & diuino comparetetur conspectui misericordiam rogaturus. Continent omnia hæc plurima mysteria: arctamen apud Hebræos, maxime communis & recepta est expositio D. Hieron. quam sumpsit ex doctissimo Philone: Mens autem Dei factæ; ut sacerdos intraturus Sanctuarium, toto vestiretur orbe, ita ut ingrediente Sacerdote, totus cum eo terrarum orbis ingrederetur, omnesque sese Diuinis oculis sisterent creaturæ. Auiliamus D. Hieron. Quatuor colores ad quatuor elementa referuntur, ex quibus uniuersa subsistunt: hyssus terræ deputatur; quia ex terra gignitur, purpura mari: quia ex ovis cochleis tingitur, hyacinthus aeri propter coloris similitudinem; totus igni & ætheri. Mala punica significabant fructus terræ; inter quos præ cæteris eminent; utinam uia, tonitrua & fulgura, impressiones formæ in aere, cingulam Sacerdotem circumcingens mare Oceanum; duodecim lapides, duodecim signa zodiaci, mitra in capite, cælos, ubi sedes est Dei. Prosequitur D. Hieronymus hanc doctrinam & eandem singulari quadam scientia exposuit D. Thom. Voluit insuper Spiritus sanctus ut idem intelligeremus, dicendo; In veste poteris, quam habebat, totus erat orbis terrarum. Si vero inquiras cur tam ingenuosam Deum vestem ordinari, quasi Sacerdotem toto grauans mundo, ad Deum accedentem? Respondedo ait D. Hieronymus; ut insinuaret, mundum inuicem, & quæ in eo continentur omnia misericordia & beneficio Dei conferuari; verumtamen hæc omnia per Sacerdotem esse negotianda; in cuius nomine & manibus omnes creaturæ Diuino conspectui sunt præsentandæ. Iustum ergo erat (ait D. Hieron.) ut Pontifex creaturarum, omnium typum portans in vestibus suis, indicaret, cuncta egere misericordia Dei. & cum sacrificaret ei, expiaretur uniuersalis conditio, ut non pro liberis, ac parentibus, & propinquis, sed pro cuncta creatura & voce & habitu precaretur. Dignum & iustum est, ut omnes creaturæ hanc super eam agnoscentem Dei Maiestatem, illius propriam uilitatem, neque in se ipsas,

neque per se ipsas audeant coram illâ apparere, nisi medio Sacerdote.

En quæ sit ratio constituendi Sacerdotes: quam graphice D. Paulus exprimit: Omnis Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in Hebr. 5. 1. ita, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia &c. In hominum magnum beneficium, ait II. ordinari Sacerdotes: Pro hominibus. Ad quid? Ea ratio, ut mediis Sacerdotibus Deo sua transmittant ne à Deo sacrificia, dona, & deprecationes, Tenentur institui: subditi & inferiores Superioribus, ac Regibus iur. pendere census ac tributa, tam in recognitionem subiectionis suæ, quam in solutionem debiti, quod ex illa subiectione resultat. Strictiori multo iure tenentur ad hæc Deo cuncti mortales: cui & sacrificia & dona offerre obligamur, partim in suæ subiectionis & obligationis tesseram, partim in debitorum suorum satisfactioem. Quos ad hæc, mediatores habebimus? Sacerdotes ex hominibus assumptos; Ex hominibus assumptos. O magnum beneficium, quod Deus mediatorum officium Angelis non concesserit, ait D. Thom. at Sacerdotibus ex hominibus assumptis. Quanta tibi ratio gaudendi: Si Rex in expeditionem negotiorum tuorum, in quibus agitur de uita tua, non extraneum quempiam delegaret, sed conterraneum tibi nominaret? Hoc facit Deus, ex cuius dispositione Sacerdotes ordinantur, ut offerant dona & sacrificia &c, idque ex parte hominum. Hinc apte deducit D. August. quod sicut Deo proprium est, ut illi soli sacrificia conferantur, sic & illi proprium est, habere Sacerdotes. Solus Deus hos habet, ac proinde ad hoc debent institui, ut ministri sint & sequantur inter Deum & homines. Vos autem Sacerdotes Domini uocabimini, ministri Dei dicentur uobis. Quis hic non uideat inordinatam secularium inuilitatem, qui uolunt sibi Sacerdotes, in seruos & stipendarios; de quibus expediret agere, si nobis tempus superesset. Inducant tibi Dei Sacerdotes uestrum esse munus; seruire Deo, ipsorum uero, esse medios inter Deum & homines, per quorum manus dona, preces, & sacrificia dedicentur supremæ Maiestati: ut misericordiam consequamur.

14

II.

Loco citat

Lib. 10. de ciuit. c. 4. & seqq.

Isaie. 61.